

ze společnosti

OSMDESÁTINY PROF. MUDR. PETRA ZVOLSKÉHO, DRSC.

Prof. MUDr. Petr Zvolský, DrSc., je výraznou osobností českého lékařství. Je rodilým a celoživotním Pražanem. V roce 1959 absolvoval Fakultu všeobecného lékařství UK. Po kratším působení v psychiatrické léčebně v Bohnicích přešel v r. 1961 na Psychiatrickou kliniku na Karlově, které zůstal věrný po více než 50 let.

Od začátku svého působení v medicíně vzácně naplňoval trojjednost svého poslání univerzitního lékaře. Vždy byl oblíbeným a úspěšným lékařem svých nemocných, ať při práci v Čechách, nebo v zahraničí. Stejně tak kvalitně plnil své povinnosti učitele. Dlouho vedl zájmový psychiatrický kroužek navazující na tradice profesorů Vondráčka a Dobiáše. I při individuální výuce v zahraničí byl svými studenty vždy velmi kladně hodnocen. S kolektivem svých spolupracovníků byl autorem prvních skript psychiatrie v České republice, která zohlednila nová klasifikační kritéria Světové zdravotnické organizace z počátku devadesátých let.

Jeho vědecké působení ale přece jen vždy převažovalo. Publikoval velké množství vědeckých prací u nás i v renomovaných zahraničních časopisech. Je zakladatelem české psychiatrické genetiky, které věnoval několik svých monografií. Jako jeden z prvních u nás rozvíjel profylaktickou léčbu afektivních poruch. Scientometricky patří nadále ke špičkám české psychiatrie.

Politická situace do roku 1989 mu nepřála a nebylo mu dovoleno být ve vedoucí funkci. Avšak díky svým mimořádným výzkumnickým schopnostem a pochopení profesorů Dobiáše a později Mečříře dosáhl nejvyšší vědecké hodnosti a mohl získat cenné zkušenosti z delších pracovních pobyťů ve Velké Británii a Kanadě.

V r. 1990 převzal pražskou kliniku a v r. 1991 byl jmenován profesorem. Velmi se zasadil o mezinárodní prestiž tohoto pracoviště i celé české psychiatrie. Jako předseda Psychiatrické společnosti ČLS JEP organizoval četná mezinárodní sympozia, která k nám přivedla špičkové pracovníky z celého světa. V roce 1994 byl prezidentem regionální konference Světové psychiatrické společnosti v Praze, jejíž čestným členem byl později jmenován. Byl členem celé řady mezinárodních vědeckých organizací. Nejvíce si asi váží své účasti v činnosti skupiny IGSLI (International Group for Studies of Lithium), kde od počátku s prof. Mogensem Schouem a prof. Pavlem Grofem a s mnoha dalšími špičkovými odborníky koordinoval projekty týkající se využití lithia v psychiatrii. Mezi jeho nejslavnější žáky patří mezinárodně uznávaný odborník na genetiku bipolární afektivní poruchy prof. Martin



Alda. Své bohaté zkušenosti na mezinárodním poli využil i jako proděkan pro zahraniční styky 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy.

Prof. Zvolský je nositelem tradice svých slavných předchůdců, především prof. Vondráčka. Je nadále předsedou Vondráčkova nadačního fondu, který v minulých letech velmi přispěl ke zlepšení prostředí kliniky jak pro pacienty, tak pro zaměstnance. Pravidelně je nadačním fondem udílěna Vondráčkova cena. V rámci pravidelných schůzí Svazu českých lékařů založil profesor Zvolský tradici Vondráčkových večerů, které se konají každé první listopadové pondělí v Lékařském domě v Praze.

Za celoživotní zásluhy o rozvoj nejen psychiatrie, ale lékařských věd vůbec mu bylo kromě jiných ocenění v r. 1998 uděleno čestné členství Psychiatrické společnosti i České lékařské společnosti JEP. V roce 2005 mu prezident republiky jako jednomu z mála našich psychiatrů udělil státní vyznamenání Za zásluhy.

V roce 1998 sice přestal být přednostou kliniky, ale odpočinku si stále příliš neužívá. Přednáší studentům a zkouší je. Nadále se pilně stará o své pacienty.

Prof. Petr Zvolský má mezi svými přáteli pověst milého společníka, výborného a vtipného řečníka s vystupováním i vzezřením anglického gentlemana. Patří ke konzervativním osobnostem, které stále považují za vhodné nosit při slavnostních příležitostech oblek s kravatou, nepoužívat ob-

scéní slovník, ctít národní symboly. Nedávno ho opustila po dlouhé, těžké nemoci jeho dlouhodobá opora, manželka Hana, která byla jeho věrnou souputnicí jak v osobním, tak profesionálním životě. Radost mu ale dělají jeho dva synové, i když jeden z nich se rozhodl žít a pracovat v Irsku.

Vážený pane profesore, milý Petře, jsme velmi rádi, že se s Tebou můžeme nadále setkávat na naší klinice, na schů-

zích oborové rady, Psychiatrické společnosti či Spolku českých lékařů. Za všechny spolupracovníky naší kliniky i za celou psychiatrickou obec Ti přejeme mnoho spokojenosti a životní energie!

prof. MUDr. Jiří Raboch, DrSc.
Praha 10. září 2013

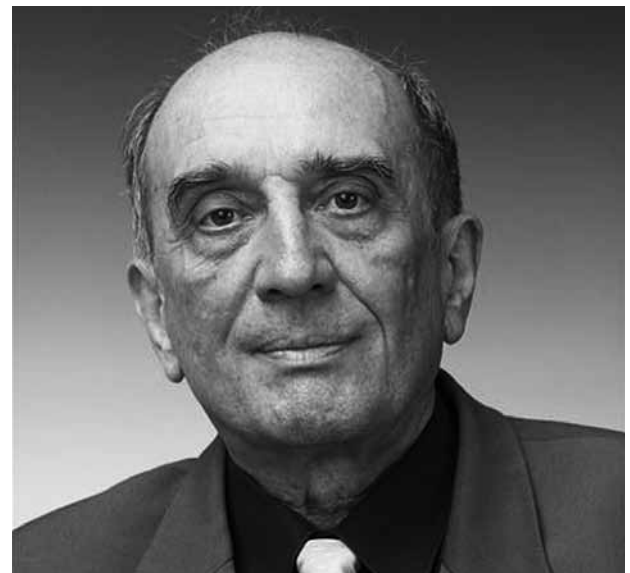
TŘI ČTVRTĚ STOLETÍ DOC. MUDR. PAVLA PAVLOVSKÉHO, CSC.

„Je téměř nepochopitelné, že již i kolega doc. MUDr. Pavel Pavlovský, CSc., dlouholetý pracovník pražské psychiatrické kliniky a dlouholetý zástupce přednosty, se zařadil mezi zdatné pětasedmdesátiníky,“ parafrázuji text doc. Faltuse uveřejněný k šedesátinám jubilanta.

Jistě se dá napsat, že Pavel Pavlovský se narodil v Praze v roce 1938, maturoval na střední škole v Korunní ulici, vystudoval Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karlovy. Prožil tehdy i méně šťastná údobí svého života, když v padesátých letech byl jeho otec odsouzen za údajnou protistátní činnost a Pavel musel přerušit studia a jít pracovat jako pomocný dělník. Po promoci v r. 1962 začal pracovat v Psychiatrické léčebně v Dobřanech a od roku 1965 zůstal věrný Psychiatrické klinice v Praze na Karlově. Působil zde jako sekundární lékař, vedoucí oddělení, odborný asistent, docent, v posledních letech jako zástupce přednosty pro výukovou činnost. Jeho odbornými zájmy byly likvorologie u prof. Skaličkové, symptomatické duševní poruchy, transkulturní i forenzní psychiatrie či klasifikace duševních poruch. To ale není to nejpodstatnější, co bych chtěl zdůraznit.

Docenta Pavlovského jsem vždy uznával a vážil jsem si ho pro jeho hluboké odborné znalosti, lidský přístup ke svému okolí, čestnost, spolehlivost. Byl vždy stejný. Stejný v dobách, kdy jsem mu dělal sekundárního lékaře, či později, když jsem byl jeho nadřízeným. Jeho klinické zkušenosti, znalost psychopatologie byly neocenitelné a v souvislosti s jeho postupným stahováním se z řídicích i klinických funkcí nám budou chybět. Doc. Pavlovský se bez pochyby zařadil mezi výrazné osobnosti pražské psychiatrické kliniky, jakými v posledních desetiletích byli prof. Vondráček, prof. Dobiáš, prof. Študent, prof. Souček, prof. Mečír, prof. Krulík, doc. Dobrý, doc. Skála, prim. Plzák nebo dr. Urban. Jsem rád, že se stále mohu při práci na klinice setkávat ve společnosti doc. Pavlovského s prof. Zvolským, doc. Faltusem či doc. Hynkem.

Doc. Pavlovský je stále oblíbeným přednášejícím nejen na naší fakultě, ale také na Právnické fakultě UK i na Policejní akademii. Je plodným autorem zajímavých odborných přednášek a publikací (Raboch, Pavlovský et al.:



Psychiatrie, 2012), především na poli soudní psychiatrie (Pavlovský et al.: Soudní psychiatrie a psychologie, 4. aktual. vyd., 2012).

Doc. Pavlovský má pevné rodinné zázemí spojené s medicínou. Jeho žena je zubní lékařka. Jejich dcera Martina pokračuje v rodinné tradici. Je atestovanou psychiatrickou pro děti i dospělé. Stala se jedním z pilířů naší kliniky. Vede její ambulanci, účastní se výzkumných projektů, je autorkou mezinárodně uznávaných publikací.

Milý Pavle, chtěl bych Ti poděkovat jménem svým i jménem všech pracovníků naší kliniky za Tvoji dlouhodobou úspěšnou práci a popřát Tobě i nám, abys nám byl zachován v takové svěžesti, jakou zažívám při setkání s Tebou v současné době. Často hovořím o duši institucí. Do té naší, klinické již dlouho patříš. Jen bych si přál, abys i nadále působil na naše mladší kolegy a přenášel na ně všechno to dobré, co v Tobě je.

S úctou

prof. MUDr. Jiří Raboch, DrSc.